

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **Bc. P. L.**, zastoupena doc. JUDr. et Mgr. Janem Brázdou, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Malá 43/6, Plzeň, proti žalovanému: **Policejní prezident**, se sídlem Policejní prezidium České republiky, Strojnická 935/27, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2016, č. j. PPR-23034-44/ČJ-2015-990131, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 8. 2019, č. j. 48 A 91/2016 – 106,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I.

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 3. 9. 2019 doručena kasační stížnost žalovaného (dále jen „stěžovatel“) proti napadenému rozsudku, kterým Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“), zrušil rozhodnutí stěžovatele ze dne 5. 9. 2016, č. j. PPR-23034-44/ČJ-2015-990131 (dále jen „napadené rozhodnutí“), a věc vrátil stěžovateli k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím stěžovatel zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Středočeského kraje ze dne 16. 7. 2015, č. j. 3891/15, kterým uvedený služební funkcionář propustil žalobkyni ze služebního poměru dle § 42 odst. 1 písm. j) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), z důvodu osobnostní nezpůsobilosti žalobkyně k výkonu služby. Krajský soud v napadeném rozsudku konstatoval, že již v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně vyplynulo ze shromážděných podkladů, že žalobkyně vedle pozbytí osobnostní způsobilosti k výkonu služby současně dlouhodobě pozbyla i zdravotní způsobilost k výkonu služby. Jestliže je naplněno souběžně více důvodů propuštění příslušníka ze služebního poměru, měl by dle krajského soudu služební orgán rozhodnout o propuštění příslušníka ze služebního poměru ze všech souběžně nastalých důvodů, nebrání-li tomuto postupu konkrétní skutkové okolnosti. Jelikož služební funkcionář

propustil žalobkyni pouze z důvodu ztráty osobní způsobilosti, shledal krajský soud napadené rozhodnutí nezákonným.

II.

[2] Stěžovatel ke kasační stížnosti připojil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jako důvod pro přiznání odkladného účinku uvádí, že ve správním řízení by musel rozhodovat podle právního názoru, který považuje za nesprávný, nezákonný a v důsledku nerealizovatelný. Rozpor s důležitým veřejným zájmem spatřuje dále v tom, že žalobkyně na sociálních sítích poškozují dobrou pověst nejen stěžovatele, ale celého policejního sboru. Na internetu žalobkyně zveřejnila napadený rozsudek, na svém facebookovém profilu nemístně a nezdvořile kritizuje a ponižuje Policii České republiky a stěžovateli zasílá zesměšňující SMS zprávy. Je ve veřejném zájmu, aby žalobkyně již nevykonávala službu v policejním sboru.

[3] Žalobkyně ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku existenci újmy na straně stěžovatele popírá. Stěžovatel jako součást veřejné správy je povinen snášet kritiku. Krom toho ani neověřil, zda je žalobkyně skutečně uživatelkou předmětného facebookového profilu. Žalobkyně napadá ty služební funkcionáře, kteří jednají svévolně, za řadové příslušníky vždy bojovala. Naopak stěžovatel způsobil žalobkyni nemalé obtíže v důsledku prodlení s vydáním napadeného rozhodnutí. Napadený rozsudek není nerealizovatelný, neboť stěžovatel může postupovat dle § 124 odst. 8 zákona o služebním poměru, který dopadá na situaci příslušníka, který nemůže po přechodnou dobu vykonávat službu z provozní příčiny nebo jiné překážky ve službě na straně bezpečnostního sboru. Toto ustanovení již v minulosti stěžovatel a jeho podřízení ve vztahu k žalobkyni aplikovali.

III.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej ale může na návrh stěžovatele přiznat a užije přitom přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[5] Pravidelně je odkladný účinek spojován s tzv. řádnými opravnými prostředky, např. odvoláním, kde účinky rozhodnutí správního orgánu nastávají až v okamžiku rozhodnutí o opravném prostředku. Naproti tomu u opravných prostředků mimořádných, mezi něž spadá i kasační stížnost, je přiznání odkladného účinku předmětem úvahy rozhodujícího orgánu (srov. přiměřeně usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 581/06 ze dne 11. října 2006, <http://nalus.usoud.cz>: *Účelem [odložení vykonatelnosti rozhodnutí] je vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní).*

[6] Institut odkladného účinku je primárně spjat s žalobou jakožto nástrojem ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Odkladný účinek

přiznávaný žalobě má proto ochránit tohoto adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy. Poskytnutím legitimace k podání kasační stížnosti správnímu orgánu se vyjadřuje zájem na efektivitě působení objektivního práva a jednotě a zákonnosti rozhodování krajských soudů ve správním soudnictví. Z tohoto hlediska je nutno nazírat i na otázku odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2009, č. j. 6 Ads 87/2009 - 49, nebo ze dne 30. 6. 2015, č. j. 5 Ads 118/2015 - 18).

[7] Odkladný účinek kasační stížnosti může být žalovanému přiznán pouze ve výjimečných případech, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Judikatura příkladmo uvádí jako relevantní situaci pro udělení odkladného účinku případy vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, nebo udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publikovaného pod č. 1255/2007 Sb. NSS). Žalovaný musí stejně jako žalobce újmu tvrdit a osvědčit, tj. vysvětlit, v čem tato újma a její intenzita spočívá. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tedy musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74).

[8] Odkladný účinek v posuzovaném případě nelze přiznat pouze proto, že stěžovatel považuje napadený rozsudek obecně za nesprávný, nezákonný a v důsledku nerealizovatelný. Z odůvodnění kasační stížnosti vyplývá, že stěžovatel pokládá napadený rozsudek za právně nerealizovatelný, neboť se neztotožňuje s právními východisky krajského soudu. Jejich použití může vést k právní nejistotě ohledně nároků příslušníka po skončení služebního poměru. Žádná z těchto skutečností však nepředstavuje ve vztahu k důležitému veřejnému zájmu dostatečně konkrétní ani dostatečně intenzivní újmu, na základě níž by bylo možné uvažovat o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v nyní posuzované věci.

[9] Zcela nepřipadný je poukaz stěžovatele na skutečnost, že žalobkyně svým počínáním na sociálních sítích poškozuje dobrou pověst policejního sboru. Přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti v této věci nemůže mít z povahy věci žádný vliv na jakoukoliv činnost žalobkyně na sociálních sítích nebo zasílání ironických a „výhrůžných“ SMS zpráv stěžovateli (pakliže takovou činnost žalobkyně skutečně vyvíjí, čímž se Nejvyšší správní soud blíže nezabýval, neboť je to pro danou věc irelevantní).

[10] Zohlednit tak lze v dané souvislosti pouze stěžovatelem tvrzený veřejný zájem na tom, aby žalobkyně službu v policejním sboru nevykonávala. Obecně se jeví vhodným, aby příslušník, který byl shledán služebním funkcionářem osobnostně nezpůsobilým k výkonu služby, do skončení věci před správními soudy službu nevykonával, třebaže bylo rozhodnutí služebního funkcionáře ve věci propuštění zrušeno. Zde je však třeba zdůraznit dvě skutečnosti. Krajský soud zrušil pouze rozhodnutí stěžovatele, a nikoliv prvostupňové rozhodnutí o propuštění žalobkyně. Účinky propuštění žalobkyně jsou nadále zachovány,

neboť odvolání v této věci nemá odkladný účinek. I kdyby však stěžovatel (jsa vázán právním názorem krajského soudu) rozhodnutí o propuštění žalobkyně v mezidobí zrušil, krajský soud napadeným rozsudkem nezavázal stěžovatele ani jiného služebního funkcionáře k tomu, aby žalobkyni umožnil výkon služby. Je tudíž na příslušném služebním funkcionáři, jak bude pro případ obnovení služebního poměru žalobkyně dále postupovat. Jak upozorňuje žalobkyně, v minulosti služební funkcionář v obdobné situaci shledal překážky ve službě na straně bezpečnostního sboru dle § 124 odst. 8 zákona o služebním poměru.

[11] Jelikož žalovaný netvrdí žádné další skutečnosti, které by mohly mít vliv na rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku, Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že výrok o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu